

дордѣ чистѣха брата му. Въ туй врѣме и той очисти паницата съ попарата. Нему бѣше драго, че ще иде въ училище да научи и за човѣка, и за рибитѣ, за птичкитѣ и за цвѣтята: какъ се раждатъ, какъ се кичатъ, какъ живѣятъ? Затова ядѣше съ голѣмъ апетитъ. Какъ много му се искаше да порастне по-скоро и да стане ученикъ!

Вела Благоева.

СЛУГИНЧЕ.

(Разказъ въ писма).

Писмо трето.

Отъ Янка до майка ѝ въ село.

ила ми майчице!

Бързамъ да ти пиша за една бѣда, що ми се случи. Вчера ни дойде на гости една стара, побѣлѣла госпожа. А заедно съ нея влѣзи въ кѣщи едно бѣло кученце. Азъ си помислихъ, че кучето ще е чуждо — дошло отъ

улицата, затова почнахъ да го изгонвамъ на вѣнъ. Пустото му псе не излиза. Азъ тогава го ритнахъ съ кракъ, то изквиче и почна жално да вие. Ехъ, че като се расърди онази стара госпожа, па като ми се развика и закара! Това куче да било нейно, па било научено и то да ходи на гости съ нея, че да влиза дори и въ гостнитѣ стаи...